RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 23 augustus 2016 met nummer RvVb/S/1516/1468 in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0424/SA

Verzoekende partij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente

ZEDELGEM

vertegenwoordigd door advocaat Nick DE WINT, met woonplaatskeuze op het kantoor te 8310 Brugge-Assebroek,

Katelijnepoort-Businesscenter, Baron Ruzettelaan 5, bus 3

Verwerende partij de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van

het agentschap RUIMTE EN ERFGOED, afdeling West-Vlaanderen

vertegenwoordigd door advocaat Yves FRANCOIS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 8790 Waregem, Eertbruggestraat

10

Tussenkomende partij de nv ASPIRAVI

vertegenwoordigd door advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018

Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 7 maart 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 22 januari 2016.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van 2 windturbines, 2 middenspanningscabines en de aanleg van de bijhorende kabeltracés en inbuizing van een gracht op de percelen gelegen te 8020 Oostkamp - autosnelweg E403 en 8210 Zedelgem - Herderinnedreef, met als kadastrale omschrijving te Oostkamp afdeling 5, sectie A, nummers 100Z, 2H3, 95C, 98F en 99E en te Zedelgem afdeling 3, sectie B, nummers 59B, 60A en 60D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 2 juni 2016 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 4 juli 2016 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing in en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 26 juli 2016.

Advocaat Nick DE WINT voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Gregory VERHELST voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 17 augustus 2015 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van 2 windturbines, 2 middenspanningscabines en de aanleg van de bijhorende kabeltracés; inbuizing gracht".

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Brugge-Oostkust', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977 in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek in de gemeente Zedelgem, georganiseerd van 21 september 2015 tot en met 20 oktober 2015, worden 72 bezwaarschriften ingediend.

Tijdens het openbaar onderzoek in de gemeente Oostkamp, georganiseerd van 21 september 2015 tot en met 20 oktober 2015, worden 781 bezwaarschriften ingediend, waarvan een petitie met 709 handtekeningen.

Onroerend Erfgoed adviseert op 28 september 2015 gunstig.

Het agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 1 oktober 2015 gunstig.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling adviseert op 8 oktober 2015 voorwaardelijk gunstig.

Het Koninklijk Meteorologisch Instituut van België adviseert op 8 oktober 2015 ongunstig.

De FOD Mobiliteit en Vervoer (Directoraat-generaal Luchtvaart) adviseert op 14 oktober 2015 gunstig.

De verzoekende partij adviseert op 10 november 2015 :

" . . .

"Vooradvies college van burgemeester en schepenen met betrekking tot toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften:

1. Juridische planologische context

De aanvraag is volgens het gewestplan Brugge-Oostkust (koninklijk besluit d.d. 5 februari 1979) gelegen in agrarisch gebied. In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van artikel 11.4.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerpgewestplannen en de gewestplannen. Deze voorschriften luiden als volgt: [...j

De aanvraag is niet gelegen in een BPA.

De aanvraag is niet gelegen in een goedgekeurde en niet-vervallen verkaveling.

De aanvraag is niet conform de geldende stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan.

Volgens Art. 4.4.9. §1. van de Vlaamse Codex mag het vergunningverlenende bestuursorgaan bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor windturbines en windturbineparken, alsook voor andere installaties voor de productie van energie of energierecuperatie in een gebied dat sorteert onder de voorschriften van een gewestplan, afwijken van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen, vermeld in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals de tekst ervan is vastgesteld bij het besluit van 11 april 2008.

2. Omzendbrief R0/2014/02 betreffende het afwegingskader en randvoorwaarden voor de oprichting van windmolens

De aanvraag voldoet niet aan de omzendbrief R0/2014/02 op verschillende punten.

De huidige aanvraag betreft twee windturbines. Er wordt hiermee niet voldaan aan het principe van ruimtelijke bundeling, waar de voorkeur gaat naar een cluster van windturbines, vanaf 3 wordt van een cluster gesproken. Het feit dat er momenteel onderzoek gebeurt naar een derde turbine bij Groenhove is slechts zeer voorwaardelijk, aangezien dit geen evidente locatie is.

- Volgens de omzendbrief is de inplanting nabij een bos of nabij een natuurgebied met eerder beperkte waarde mogelijk. In de motivatie van de locatiekeuze wordt geen rekening gehouden met de nabijheid van het Plaisiersbos (erkend privaat natuurreservaat) en blijkt de beperkte natuurwaarde van het Plaisiersbos niet. Aanvullend hierop kan ook vastgesteld worden dat er te weinig positieve aanknopingspunten in het landschap zijn.
- In de huidige aanvraag wordt omschreven op welke manier de inwoners en het bestuur betrokken worden In het dossier om een draagvlak te creëren. Gelet op de vele bezwaren hierover en het feit dat het dossier slechts éénmaal werd voorgesteld, aan de burgemeester en de milieuambtenaar, en niet aan het volledige schepencollege, getuigt niet van een effectief streven naar een draagvlak.
- Volgens de omzendbrief moet er gestreefd worden naar een maximale energetische productie. De concrete impact van mitigerende maatregelen om de slagschaduw en de geluidshinder binnen de wettelijke grenzen te beperken, op de energieproductie is niet terug te vinden.

De watertoets

De aanvraag voldoet aan de voorschriften van het besluit van de Vlaamse regering d.d. 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

4. Project- m.e.r. screeningsnota

Het project, dat het voorwerp uitmaakt van deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, valt volgens artikel 4.3.2 §2bis en §3bis van het decreet m.b.t. de algemene beginselen inzake milieubeleid van 5 april 1995, en bijlage III van het MER-besluit van 10

december 2004, en hun latere wijzigingen, onder bijlage III van voornoemd besluit. De aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning omvat een m.e.r.-screeningsnota. Deze screeningsnota omvat echter onvoldoende uitgewerkte gegevens om de vergunningverlenende overheid toe te laten te oordelen dat er geen aanzienlijke negatieve effecten t.a.v. het milieu te verwachten zijn. In toepassing van artikel 4.7.17/1 §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt bijgevolg geoordeeld dat de opmaak van een project-m.e.r. noodzakelijk is. Bij gebrek hieraan kan de aanvraag momenteel niet positief beoordeeld worden.

Externe adviezen

Bovendien maakt het departement Landbouw en Visserij in hun advies volgende opmerkingen:

Er worden twee turbines op korte afstand van de E403 ingeplant. In principe is er pas sprake van een cluster van windturbines op het moment dat er minimum drie turbines voorzien worden. Aspiravi onderzoekt momenteel wel of het mogelijk is om meer zuidelijk een derde turbine in te planten (t.h.v. Groenhovebos). Dit is echter een zeer voorwaardelijk gegeven; bovendien zou deze turbine op anderhalve kilometer komen te staan van de twee windturbines die met voorliggend dossier aangevraagd worden. In die omstandigheden is er niet echt sprake van clustering.

De toegangsweg naar windturbine 1 is aanvaardbaar vanuit landbouwkundige standpunt. Bij windturbine 2 wordt een nodeloos lange toegangsweg voorzien. Indien de toegangsweg aan de andere zijde (noordoostelijke kant) van dit akkerland aangelegd zou worden, zou de toegangsweg slechts 130 m lang moeten zijn, i.p.v. de nu voorziene 310 m. Een andere mogelijkheid is het anders inplanten van de windturbine, waarbij het werkvlak in het verlengde komt te liggen van het eerste, rechte deel van de nu aangevraagde toegangsweg. Op die manier moet minder landbouwgrond onttrokken worden aan de effectieve bestemming.

6. Dossiersamenstelling

Het voorwerp van de aanvraag is niet nauwkeurig omschreven als vereist door art. 7 van het dossiersamenstellingsbesluit en beoogt dat, in geval van inwilliging, de exploitant naderhand zelf een keuze maakt tussen het type van turbine dat hij zal bouwen.

Niettegenstaande de bouwheer stelt dat zijn aanvraag betrekking heeft op twee windturbines met een maximale ashoogte van 108 m, een maximale tiphoogte van 150 m en een maximale rotordiameter van 92,5 m, blijkt uit het dossier dat helemaal nog geen beslissing is genomen over welk type windturbine er zal gebouwd worden, doch dat er nog een keuze moet worden gemaakt tussen vier mogelijke types, nl. een Enercon E82, een Enercon E90, een Senvion MM92 of een Nordex N90. Deze diverse types hebben niet alleen een verschillend vermogen, maar ook andere dimensies en kunnen bovendien op het ogenblik van de bouwfase nog een upgrade ondergaan.

Men kan zodanige aanvraag vergelijken met een aanvraag tot het bouwen van een woning waarvan echter het precies gabariet nog niet gekend is, noch hoogte noch breedte, elementen die aan de beslissing van de bouwheer worden overgelaten eenmaal hem een vergunning is verleend.

Aan de aanvrager kan geen vrije keuze worden gelaten om achteraf te bouwen wat hij wil, met die ene beperking dat een bepaald maximum niet mag worden overschreden.

Vooradvies college van burgemeester en schepenen met betrekking tot toetsing aan de goede ruimtelijke ordening:

1. De aanvraag is gelegen ver buiten het centrum van de gemeente Veldegem en Oostkamp. De omgeving wordt gekenmerkt door het Plaisiersbos, de E403, en verspreide landelijke woningen gelegen in Veldegem en Baliebrugge.

De aanvraag betreft het bouwen van twee windturbines, twee middenspanningscabines en de aanleg van de bijhorende kabeltracés en de inbuizing van een gracht. Windturbine WT-

01 staat ingeplant op grondgebied Oostkamp, windturbine WT-02 op grondgebied Zedelgem.

Vanuit de Korte Groenhovestraat aan de E403 wordt een toegangsweg aangelegd naar WT-02. De toegangsweg is ongeveer 310 m, 4 m breed en volgt de perceelsgrenzen. De weg wordt aangelegd in betonpuin, net zoals het werkvlak.

Aan het begin van de toegangsweg bevindt zich de bijhorende middenspanningscabine CA-2. De cabine is 6 m lang en 3 m breed. De cabine wordt afgewerkt met een plat dak en de gevels worden afgewerkt in mosgroen prefabbeton. De kroonlijsthoogte is 2,7 m. Rond de cabine ligt een pad van 1,25 m breed in rolgrind. Er wordt ook een tijdelijke toegangsweg aangelegd vanaf de E403.

De turbine WT-02 heeft een masthoogte van maximum 108 m, een maximale tiphoogte van 150 m en een rotordiameter van 92,5 m.

Het permanent werkvlak naast de turbine heeft een oppervlakte van 1335 m² en wordt aangelegd in betonpuin.

2. De aanvraag past niet binnen een goede ruimtelijke ordening en een duurzame ruimtelijke ontwikkeling.

Art. 4.3.1, §2, 1° VCRO bepaalt:

"De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobititeitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;"

Er wordt dus ook zeer uitdrukkelijk verwezen naar de doelstellingsbepaling 1.1.4 van de VCRO dewelke een duurzame ruimtelijke ontwikkeling vooropstelt, die de behoeften van de toekomstige generaties niet in het gedrang brengt en dat voorschrijft dat bij de afweging tussen de verschillende maatschappelijke behoeften er niet alleen rekening moet worden gehouden met de ruimtelijke draagkracht, maar ook met de gevolgen voor het leefmilieu, de esthetische en sociale gevolgen.

2.1 De functionele inpasbaarheid

Hoger is er op gewezen dat louter planologisch de aanvraag inwilligbaar is. Maar ook wanneer een aanvraag louter planologisch of via een decretale afwijkingsregeling mogelijk is, betekent dit geenszins dat ze automatisch moet/mag ingewilligd worden.

2.1.1 Volgens het provinciaal structuurplan moet er voor de inplanting van windturbines gezocht worden naar positieve aanknopingspunten zoals een regionaal of lokaal bedrijventerrein, haventerrein, regionale lijninfrastructuur en een stedelijke kern. In deze aanvraag is de E403 het enige aanknopingspunt. De woonkern van Veldegem zien als een stedelijke kern is moeilijk te verantwoorden. Het is niet dicht aanpalend en dus geen aanknopingspunt in dit vrij open landschap.

Er kan ook niet worden voorbijgegaan dat de aanvraag zich situeert naast het Plaisiersbos, een erkend privaat natuurreservaat en waar tal van activiteiten gebeuren (speelbos, chiro) en heel veel recreanten (wandelaars, fietsers en ruiters) komen. Dit gegeven is niet opgenomen in het dossier en de beperkte natuurwaarde blijkt niet uit het dossier. Dit kan niet aangenomen worden als een positief aanknopingspunt. De inplanting mag volgens het PRS de basisbestemming van de locatie niet hypothekeren. Het aanpalend natuurgebied met speelbos wordt bij deze aanvraag wel gehypothekeerd. Het gemeentelijk structuurplan baseert zich op het beleidskader voor windturbines binnen het addendum PRS.

Bovenstaande opmerkingen worden hierdoor bijgetreden.

2.1.2 In de ganse omgeving zijn geen verticale structuren van die omvang te bespeuren. Ze zullen derhalve het landschap volkomen domineren.

Het valt echter in redelijkheid niet in te zien hoe een cluster van 2 windturbines met een maximale ashoogte van 108 m en een maximale tiprotorhoogte van 150 m de schoonheid van het Plaisiersbos en de openheid van het landschap niet zou bedreigen. De omstandigheid dat de cluster voorzien is in de omgeving van grote horizontale infrastructuren, nl. de E403 en de woonkem Veldegem, is daarbij overdreven. Het centrum van Veldegem, gelegen in het buitengebied en op enige afstand van de turbines, kan niet in beschouwing genomen worden.

2.2 Visueel - vormelijke elementen

Het hoeft geen betoog dat de oprichting van twee windturbines in wit-grijze kleur van 150 m hoog binnen een landschap waar geen verticale structuren van die aard, materiaal en omvang te bespeuren vallen, een zeer belangrijke visuele vervuiling van het gebied met zich zal brengen. En dat vlak naast een erkend privaat natuurgebied.

2.3 De hinderaspecten

Door de expliciete vermelding van hinderaspecten in art. 4.3.1 §2, 1° VCRO is het inmiddels duidelijk dat iedere vorm van hinder betrokken dient te worden bij het beoordelen van de goede ruimtelijke ordening.

2.3.1. Aanhoudende geluidsoverlast werkt zeer sterk in op het gevoel van welzijn van de mens en zelfs op zijn gezondheid. Het leidt tot fysische en niet zelden tot psychische aandoeningen. Uit de geluidsstudie zou moeten blijken dat het project geen noemenswaardig probleem oplevert.

Daarentegen wordt opgemerkt:

In de toelichtingsnota van LNE is opgenomen dat de duurtijd van de geluidsmeting in overleg met de vergunningverlenende overheid moet bepaald worden, dit overleg vond niet plaats. Er werden achtergrondgeluidsmetingen gedaan over een zeer verspreide afstand gemeten tot in Lichtervelde enWingene.

De meting die zou zijn uitgevoerd in Zedelgem is niet terug te vinden op de foto in bijlage A. Er wordt ook steeds gecombineerd gesproken over Hertog van Klevestraat/Bergenstraat waartussen de autostrade is gelegen, er is voor deze locatie ook slechts telkens 1 meetresultaat beschikbaar. De vraag stelt zich hoe relevant het is om metingen uit te voeren op een locatie in vogelvlucht ongeveer 5 km van de voorziene locatie van de WT. Zeker gelet op de vermelding dat de nachtwaarden bij metingen Oostkamp/Zedelgem (p8) lager zijn dan bij metingen in Lichtervelde en het feit dat alle metingen samen resulteerden in het gebruik van het achtergrondsgeluidsniveau als bepalende factor. In de studie maakt men het misleidend onderscheid tussen de luide nacht en de stille nacht, het is opportuun dat men zich beperkt tot de wettelijke indeling overeenkomstig de bepalingen van Vlarem. Uit de studie blijkt dat slechts 1 type kan voldoen aan alle wettelijke bepalingen. Voor de andere moeten reducerende maatregelen worden voorzien, waarbij het punt energieproductie opnieuw aan bod komt. Het is noodzakelijk dat een geluidsstudie wordt uitgevoerd waarbij rekening wordt gehouden met bovenstaande bepalingen.

- 2.3.2. Slagschaduw is wellicht het meest hinderlijke aspect, verbonden aan de werking van windturbines. Het afwisselend donker- klaareffect maakt de mens misselijk en ziek. Op blz. 12 van de slagschaduwstudie wordt gesteld:
- "Ор de basis van de berekende slagschaduwcontouren en bekomen slagschaduwkalenders kan besloten worden dat voor elk van de weerhouden types en ter hoogte van elk representatieve slagschaduwgevoelig object een hoeveelheid slagschaduw wordt verwacht van meer dan 8 uren per jaar." In de volgende alinea wordt opgenomen dat er mitigerende maatregelen genomen zullen worden opdat de effectieve hoeveelheid uren slagschaduw in deze gebouwen de norm van 8 uren per jaar en 30 minuten per dag niet zal worden overschreden, waardoor het project aan de sectorale VLAREM-voorwaarden zal voldoen.

2.4. De gezondheid

Dat de geluidsoverlast en de slagschaduw een negatief effect hebben op de gezondheid van mens (en dier) in de omgeving van windturbines, is wetenschappelijk bewezen en wordt door niemand meer betwist. Art. 23, tweede lid, 4° van de grondwet waarborgt eenieder het grondrecht "op de bescherming van een gezond leefmilieu", wat een opdracht is van de overheid, ook wanneer zij beslist over een individuele stedenbouwkundige vergunning. De ruimtelijke ordening houdt immers rekening met de gevolgen voor het leefmilieu en het aspect gezondheid is daar een onderdeel van.

2.5. Veiligheid.

In het dossier is een veiligheidsstudie opgenomen 15.01 18-V3.0. Daarin is vermeld dat er binnen de 363 m geen gebieden gelegen zijn waar een groot aantal personen kunnen aanwezig zijn. Aan het Plaisiersbos (56 m) is een zone voorzien als speelbos kadastraal gekend als Zedelgem, 3de afdeling, sectie B, nummers 58b en 57 f. Deze zone is gelegen op ongeveer 60 m van WT-01 en daar kan een groep aanwezig zijn. Dit laatste komt regelmatig voor tijdens het weekend bij activiteiten van de chiro en tijdens de week bij activiteiten van scholen.

Eveneens is in de studie opgenomen dat binnen een straal van 46 m geen externe personen permanent aanwezig zijn. Er zijn echter langdurige periodes waarbinnen beheerswerken worden uitgevoerd (56 m). Daarnaast kan de landbouwer zich ook geruime tijd in de onmiddellijke omgeving van de turbine bevinden. Het is noodzakelijk dat deze zaken opgenomen worden in de veiligheidsstudie en er blijkt dat er geen risico is.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oostkamp adviseert op 16 november 2015 ongunstig.

De verwerende partij verleent op 22 januari 2016 een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

"...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De bouwplaats is gelegen op grondgebied van de gemeenten Oostkamp (Ruddervoorde) en Zedelgem (Veldegem), niet ver van de gemeentegrens met Torhout. De bouwplaats situeert zich net ten westen van de autosnelweg E403 / A17 en ten oosten van het Plaisiersbos en de Herderinnedreef.

De omgeving kan omschreven worden als landelijk. Door de markant aanwezige. autosnelweg (met op- en afritteninfrastructuur en autosnelwegbruggen en door de versnipperde bebouwing en de nabijheid van verschillende kernen en gehuchten (Veldegem, Sijslo, Ruddervoorde, Baliebrugge, Westkant) is het landschap wel versnipperd.

Aspiravi nv wenst op deze site twee windturbines te bouwen. Deze windturbines zullen een ashoogte hebben van max. 108 m, een rotordiameter van max. 92,5 m en een tiphoogte van max. 150 m. Het gaat om windturbines met gebroken wit/grijze buispyloon die ofwel uit beton ofwel uit staal zijn vervaardigd. De gondel bestaat uit gekogelstraald aluminium of glasvezelversterkt polyester. De rotor bestaat uit drie wieken in glasvezelversterkt polyester in gebroken wit/grijs.

Het maximaal individueel vermogen zal 3 MW per turbine zijn. De verwachte productie van hernieuwbare energie door deze twee turbines bedraagt per jaar ongeveer 12.000 MWh, wat equivalent Is met het elektriciteitsverbruik van ongeveer 3.500 gezinnen.

. .

Naast WT-1 wordt een permanent werkvlak voorzien (24m x 57,22m) en een nieuwe permanente toegangsweg om de site toegankelijk te maken vanaf de Bergenstraat / Hertog van Klevestraat. Ter hoogte van deze openbare weg wordt een middenspanningscabine

voorzien. De parkkabel volgt het tracé van de nieuwe toegangsweg. Aansluitend op de permanente toegangsweg wordt een tijdelijke werftoegang voorzien die rechtstreeks op de autosnelweg A17/E403 aansluit (ter hoogte van Kmp 59.2). De langsgracht langs de autosnelweg wordt tijdelijk ingebuisd over een lengte van 27m. Ter hoogte van de Bergenstraat / Hertog van Klevestraat worden er permanente inbuizingen van grachten voorzien over een lengte van 12m en 20m.

Ook naast WT-2 wordt een permanent werkvlak voorzien (37,81m x 32,9m) en een nieuwe permanente toegangsweg om de site toegankelijk te maken vanaf de Korte Groenhovestraat waar ook een middenspanningscabine voorzien wordt. De parkkabel volgt ook hier het tracé van de nieuwe toegangsweg. Aansluitend op de permanente toegangsweg wordt een tijdelijke werftoegang voorzien die rechtstreeks op de autosnelweg A17/E403 aansluit (ter hoogte van Kmp 58.4).

De middenspanningscabines hebben een oppervlakte van 3m x 6m en worden uitgevoerd in mosgroene prefabbeton. Rondom wordt een pad voorzien in rolgrind.

<u>STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG/RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN</u>

<u>Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften</u>

De aanvraag ligt deels volgens het oorspronkelijke gewestplan BRUGGE - OOSTKUST (KB 07/04/1977) en deels volgens de gewestplanwijziging **BRUGGE - OOSTKUST - Infrastructuur + Ryckevelde,** (goedgekeurd door de Vlaamse regering op 19/09/1996) in een **agrarisch gebied.**

..

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is niet in overeenstemming met de voorziene bestemming want de aanvraag staat niet in functie van agrarische of para-agrarische activiteit.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt in art. 4.4.9.§ 1. dat het vergunningverlenende bestuursorgaan bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor windturbines en windturbineparken, alsook voor andere installaties voor de productie van energie of energierecuperatie in een gebied dat sorteert onder de voorschriften van een gewestplan, mag afwijken van de bestemmingsvoorschroften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen, vermeld in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals de tekst ervan is vastgesteld bij het besluit van 11 april 2008.

Deze afwijkingsregel (de 'clicheringsregel') laat geen afwijkingen toe op de voorschriften van het gewestplan die betrekking hebben op de inrichting en liet beheer van het gebied.

§ 2. Voor de toepassing van § 1, eerste lid, geldt dat een bestemmingsvoorschrift van een gewestplan alleszins vergelijkbaar is met een categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding, indien deze concordantie vermeld wordt in de tabel, opgenomen in artikel 7.4.13, eerste lid, of in de concordantielijst, bepaald krachtens voornoemd artikel 7.4.13, tweede lid.

De Vlaamse Regering kan die concordanties verfijnen en bepalen voor welke bestemmingsvoorschriften van de gewestplannen geen vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bestaat.

In art. 7.4.13. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd bepaald dat de bestemmingsvoorschriften die van toepassing zijn binnen de 'agrarische gebieden' van het gewestplan geconcordeerd worden naar de (sub)categorie van gebiedsaanduiding 'landbouw'.

In het besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen werd bij de standaard typebepalingen bij de categorie van gebiedsaanduiding 4: Landbouw (4.1 Agrarisch gebied) volgende bepaald:

" Voor zover ze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen, zijn de volgende werken, handelingen en wijzigingen eveneens toegelaten:

(…)

het aanbrengen van windturbines en windturbineparken, alsook andere installaties voor de productie van (hernieuwbare) energie of energierecuperatie. De mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating(smogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten dienen in een lokalisatienota te worden beschreven en geëvalueerd."

. . .

EXTERNE ADVIEZEN

. .

In zitting van 16/11/2015 heeft **het college van burgemeester en schepenen van Oostkamp** een ongunstig advies verleend. Het advies van het college van burgemeester en schepenen luidt als volgt:

. . .

Standpunt GSA:

De ruimtelijke structuurplannen hebben geen verordenende kracht en zij vormen geen beoordelingsgrond voor de werken en handelingen die onderworpen zijn aan een stedenbouwkundige vergunning of verkavelingsvergunning. Zij zijn immers beleidsplannen en geen bestemmingsplannen. De plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen daarentegen leggen wel de bestemming vast en fungeren als beoordelingsgrond voor stedenbouwkundige vergunningen.

De aanvraag is inderdaad niet verenigbaar met de bestemming die het gewestplan voorziet. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voorziet echter met de clicheringsregel (art. 4.4.9. VCRO) expliciet de mogelijkheid om windturbines op te richten in agrarisch gebied. De organisatie van een projectvergadering is niet vereist om deze afwijkingsregel toe te passen. Wel dient een openbaar onderzoek te worden georganiseerd.

De aanpalende autosnelweg is inderdaad het belangrijkste aanknopingspunt voor de ruimtelijke verantwoording van de gekozen locatie voor het windturbinepark. Het is echter niet de enige ruimtelijke verantwoording. De omgeving kan niet beschouwd worden als een onversnipperd landschap. Volgens het gewestplan gaat het ook niet om landschappelijk waardevol agrarisch gebied maar om 'gewoon' agrarisch gebied.

De windturbines liggen inderdaad op korte afstand van het natuurgebied Plaisiersbos. Dit is volgens de omzendbrief R0/2014/02 betreffende het afwegingskader en randvoorwaarden voor de oprichting van windturbines geen probleem. Ik verwijs hiervoor

verder naar de rubriek 'beoordeling van de goede ruimtelijke ordening'. Ook de 'negatieve parameters' komen verder ruim aan bod.

Er is inderdaad een beperkte inname van landbouwterrein. Door een optimale inplanting van de constructies, de wegenis en de werfzones wordt deze inname zo beperkt mogelijk gehouden. Het is echter niet omdat er een inname is dat de algemene bestemming gehypothekeerd wordt. De terreininname is relatief beperkt.

Uit de veiligheidsstudie blijkt dat zowel het plaatsgebonden risico, het groepsrisico en het indirect risico aanvaardbaar wordt geacht.

Uit de akoestische en slagschaduwstudie blijkt dat het naleven van de VLAREM-normen haalbaar is. In de milieuvergunning werden de nodige vergunningsvoorwaarden hiertoe opgenomen.

In zitting van 10/11/2015 heeft het **college van burgemeester en schepenen van Zedelgem** een ongunstig advies verleend. Het advies van het college van burgemeester en schepenen luidt als volgt:

. . .

Standpunt GSA:

Voor de weerlegging van het advies van het college van burgemeester en schepenen van Zedelgem verwijs ik naar mijn standpunt met betrekking tot het advies van het college van burgemeester en schepenen van Oostkamp, naar de evaluatie van de bezwaren die werden ingediend tijdens het openbaar onderzoek en naar de rubriek 'beoordeling van de goede ruimtelijke ordening', waarin ik de aanvraag toets aan de omzendbrief R0/2014/02 betreffende het afwegingskader en randvoorwaarden voor de oprichting van windturbines en aan de criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. In het advies van het college van burgemeester en schepenen van Zedelgem wordt opgemerkt dat de type windturbine nog niet vastligt. Ook in verschillende bezwaren komt dit aspect ook aan bod.

De verschillende types windturbines vertonen enkel marginale afwijkingen die niet met het blote oog zichtbaar zijn. Gezien er in het aanvraagdossier maximale afmetingen weergegeven worden kunnen de effectieve afmetingen enkel iets kleiner zijn zodat de ruimtelijke impact enkel kan afnemen. Het is een vaste en noodzakelijke praktijk om dit type pas bij de effectieve bouw in te vullen, omdat er dikwijls een ruime periode tussen de aanvraag en de bouw kan zitten en er sedertdien een technologische evolutie kan geweest zijn of bepaalde types windturbines zelfs niet meer geproduceerd worden of niet meer beschikbaar zijn op de markt.

...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

. . .

In Oostkamp werden 781 bezwaren ingediend waarvan een petitie met 709 (343 papieren en 366 digitale) handtekeningen. In Zedelgem werden 72 bezwaren ingediend.

De bezwaren handelen over:

. . .

Evaluatie van deze bezwaren: Inplanting

- De ruimtelijke structuurplannen hebben geen verordenende kracht en zij, vormen geen beoordelingsgrond voor de werken en handelingen die onderworpen zijn aan een stedenbouwkundige vergunning of verkavelingsvergunning. Zij zijn immers beleidsplannen en geen bestemmingsplannen.
- Windturbines zijn inderdaad niet verenigbaar met de gewestplanvoorschriften die van toepassing zijn in agrarisch gebied. Art. 4.4.9. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke

- Ordening voorziet echter een afwijkingsmogelijkheid, zie rubriek 'afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften' hierboven.
- Deze afwijkingsbepaling is niet enkel van toepassing voor constructies met een beperkte ruimtelijk impact.
- De beleving van het landschap zal inderdaad wijzigen door de oprichting van windturbines. Net om de visuele impact zo beperkt mogelijk te houden werd ervoor gekozen om ze onmiddellijk naast de autosnelweg op te richten, in een gebied dat bovendien door haar verspreide bebouwing en de aanwezigheid van verschillende woonkernen en gehuchten niet meer als gaaf landschap kan gekwalificeerd worden. Dit blijkt ook uit de bezwaren waarin gewezen wordt op de dichte ligging van sommige woningen en de dichte ligging ten opzichte van de E403.
- Moderne gecertificeerde windturbines zijn veilig. Toch bestaan er risico's waarmee rekening gehouden moet worden bij de inplanting. Enerzijds is er de mogelijkheid dat de mast, de gondel, een wiek of een onderdeel van de turbine faalt, en anderzijds bestaat er het risico van ijsworp. Voor een windturbine die representatief is voor de meeste grootschalige windturbines die momenteel geplaatst worden blijkt dat de risico's in elk geval aanvaardbaar zijn bij afstanden van ongeveer 150m tot gebieden met woonfunctie. De veiligheidsstudie die deel uitmaakt van het aanvraagformulier toont aan dat er geen onaanvaardbaar risico is. Dit wordt omstandiger toegelicht in de milieuvergunning.
- Ook ten opzichte van de recreanten in het Plaisiersbos is het veiligheidsrisico beperkt en aanvaardbaar. Dit blijkt eens te meer uit de bijkomende studie die in het kader van de milieuvergunningsaanvraag werd opgemaakt waarin de impact op het speelbos in het Plaisiersbos onderzocht werd en waaruit blijkt dat het veiligheidsrisico aanvaardbaar geacht wordt. Ik verwijs hiervoor naar de milieuvergunning. Het recreatief gebruik van dit bos en de landelijke wegen in de omgeving zal niet worden beperkt door de oprichting van deze windturbines.
- Het is op deze plek inderdaad niet mogelijk om meer dan 2 turbines op te richten. De potenties van deze site worden geoptimaliseerd.
- Volgens de milieueffect-regelgeving is het niet nodig om voor het voorziene windturbinepark een MER-onderzoek te doen. Zie rubriek 'milieutoets' hieronder. Bij de vergunningsaanvraag (in de lokalisatienota) werd een project-m.e.r.-screeningsnota gevoegd.
- Windturbines kunnen ook in de buurt van natuurgebied opgericht worden. De essentiële functies ervan mogen niet aangetast worden. Concreet betekent dat dat de oprichting van windturbines of een windturbinepark in het buitengebied wel kan in of nabij een bos en nabij een natuurgebied met eerder beperkte natuurwaarde, maar in principe moet worden vermeden in gebieden met een (potentieel) belang voor speciale beschermingszones. Er bevinden zich geen habitatrichtlijngebieden, vogelrichtlijngebieden of VEN-gebieden in de nabijheid van de geplande windturbines. De percelen zijn volgens de biologische waarderingskaart gekarteerd als biologisch minder waardevol. Voor de oprichting van de turbines werd door Anteagroup een natuurtoets opgesteld. Hierin werd het effect op fauna en flora-elementen onderzocht. De focus van het onderzoek lag voornamelijk op impact op bosvogels en vleermuizen. Uit de natuurtoets kan afgeleid dat de impact op de avifauna en flora-elementen zeer beperkt zal zijn. Significante impact is uitgesloten. In het advies dat het agentschap voor Natuur en Bos uitbracht in het kader van de milieuvergunningsaanvraag wordt deze conclusie gevolgd. In de studie worden enkele aanbevelingen gedaan om bij de bouwvergunning rekening te houden. Het betreft aanbevelingen voor de constructiefase van de windturbines. Deze aanbevelingen worden als vergunningsvoorwaarden opgenomen.

- Het Plaisiersbos is niet bestemd als recreatiegebied maar als natuurgebied. Het dichtstbijzijnde recreatiegebied is de sportinfrastructuur 'de Bosserij' in Veldegem, die inderdaad op ca. 690m afstand ligt.
- De geluidsimpact van de windturbines op de bewoning in Baliebrugge zal aan de geldende normen voldoen. Zie ook de milieuvergunning. Er wordt hiervoor een vergunningsvoorwaarde opgenomen.
- Bestaande drainagebuizen dienen uiteraard te worden behouden of er dient door de bouwheer een volwaardig alternatief te worden gerealiseerd. Dit wordt als vergunningsvoorwaarde opgenomen.
- Omwille van het algemeen belang en de dringende nood aan bijkomende groene stroomproductie voorziet het wetgevend kader voor de oprichting van windturbines in agrarisch gebied inderdaad ruimere mogelijkheden dan bijvoorbeeld voor het oprichten van residentiële woningen.
- Er zijn geen woningen op minder dan 250m: op situeringsplan 6 (bijlage 1 van de lokalisatienota) werden deze afstanden duidelijk weergegeven. Dit gegeven is ook niet meer zo relevant gezien de oude omzendbrief niet meer van kracht is.
- De ruimtelijke structuurplannen hebben geen verordenende kracht en zij vormen geen beoordelingsgrond voor de werken en handelingen die onderworpen zijn aan een stedenbouwkundige vergunning of verkavelingsvergunning. Zij zijn immers beleidsplannen en geen bestemmingsplannen. De plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen daarentegen leggen wel de bestemming vast en fungeren als beoordelingsgrond voor stedenbouwkundige vergunningen.
- Bosuitbreiding blijft mogelijk, de aanwezigheid van windturbines vormt geen beletsel om in de zone tussen het Plaisiersbos en de autosnelweg bijkomend bos te voorzien.
- Een alternatievenonderzoek is niet nodig. Enkel de voorliggende aanvraag kan beoordeeld worden.
- Dat de turbines worden opgetrokken op een stuk grond dat niet gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg is geen probleem; art. 4.3.5. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt enkel dat er voor het bouwen van gebouwen in dat geval geen stedenbouwkundige vergunning kan verleend worden. Een windturbine is een constructie (in de zin van art. 4.1.1., 3°) maar geen gebouw. De middenspanningscabines, die wel als een gebouw kunnen beschouwd worden, worden opgetrokken langs bestaande uitgeruste wegenis.

Geluid

Groot- en middenschalige windturbines kunnen een bron zijn van geluidshinder. Het geluid van een windturbine, ook wel het brongeluid genoemd, is eigenlijk een samengesteld geluid dat niet ontstaat op één plaats. Enerzijds is er het geluid veroorzaakt door de bewegende delen in de gondel en anderzijds wordt het geluid geproduceerd door de draaiende wieken. De geluidsproductie van de huidige windturbines ligt, door allerlei technische verbeteringen al een heel stuk lager dan deze bij oudere windturbines.

Algemeen wordt aangenomen dat op een afstand van 250m tot 300m van de turbine er vrijwel geen hinder optreedt. Overdag en 's avonds gaat het geluid, geproduceerd door de windturbines, op in het achtergrondgeluid van verkeer. Ook wanneer het waait wordt het geluid van de windturbine overstemd door omgevingslawaai. Het geluid van de draaiende rotorbladen is vooral hoorbaar 's nachts en bij lage windsterkte.

De zone wordt daarbij gekenmerkt door de aanwezigheid van een achtergrondgeluidsniveau door de autosnelweg E403. Voor deze aanvraag werden metingen van het achtergrondgeluid uitgevoerd op een aantal meetpunten thv de dichtstbijgelegen en meest kritische woningen ten opzichte van de toekomstige windturbines.

De omzendbrief EME/2006/01 stelt dat wanneer de dichtstbijzijnde vreemde woning of het dichtstbijzijnde woongebied zich bevinden op een afstand van meer dan 250m van de windturbinemast, er mag van uitgegaan worden dat de hinder veroorzaakt door de windturbine/het windturbinepark tot een aanvaardbaar niveau beperkt kan worden. Deze werd echter aangepast i.k.v. de nieuwe sectorale milieuvoorwaarden waardoor de geluidsnormen nu ook gelden buiten de afstand van 250m t.o.v. woningen. Bovendien werd een nieuwe omzendbrief R0/2014/02 opgemaakt die integraal verwijst naar de VLAREM wetgeving mbt de geluidsnormering.

De berekeningen van de geluidsimpact zijn gebaseerd op de nieuwe sectorale milieuvoorwaarden die goedgekeurd werden door de Vlaamse Regering op 23 december 2011. Het toegestane immissiegeluid aan de woning is afhankelijk van de gebiedsbestemming (volgens het gewestplan) waarin de woning gelegen is.

Op basis van de verstrekte gegevens is er overdag en 's avonds geen overschrijding van de normen. 's Nachts zal er eventueel in gereduceerde mode moeten geëxploiteerd worden.

Voor verder gedetailleerd onderzoek en evaluatie van het aspect geluidshinder dient verwezen te worden naar de milieuvergunning die werd verleend en waarin mitigerende maatregelen werden opgelegd.

Het project dient steeds te voldoen aan de voorwaarden inzake geluid gesteld in de omzendbrief R0/2014/02 en de sectorale milieuvoorwaarden (VLAREM).

Slagschaduw & visuele hinder

 Wanneer de zon schijnt werpt de rotor van een windturbine een bewegende slagschaduw. Dit stroboscopische effect kan hinderlijk zijn voor omliggende kantoren en woningen.

De omzendbrief EME/2006/01 stelt dat een slagschaduw van 30 uur per jaar binnen een bewoonde woning aanvaardbaar wordt geacht. De norm voor slagschaduw werd i.k.v. de nieuwe sectorale milieuvoorwaarden verlaagd naar maximaal 8uur per jaar en maximaal 30 minuten per dag.

Indien het slagschaduweffect hoger ligt, dient onderzocht te worden in hoeverre remediërende maatregelen kunnen worden genomen (bijvoorbeeld aangepaste zonwering, coating op de ramen,...),

In de lokalisatienota werd een studie gevoegd over de slagschaduw. Voor de berekening werd gebruik gemaakt van de daarvoor geëigende software. Voor een aantal woningen ligt de verwachte slagschaduw hoger dan de normen.

Het project dient steeds te voldoen aan de voorwaarden inzake slagschaduw gesteld in de omzendbrief R0/2014/02 en de sectorale milieuvoorwaarden (VLAREM).

Voor verder gedetailleerd onderzoek en evaluatie van het aspect slagschaduw dient verwezen te worden naar de procedure in het kader van de milieuvergunning.

- De algemene impact van windturbines en windturbineparken op het landschap kan moeilijk overschat worden. Louter door hun schaal, zijn windturbines een dominant en blijvend element in het landschap. De discussie of de windturbines zelf, als object, nu mooi of lelijk zijn, is subjectief. De huidige windturbines zien er al een stuk fraaier uit, draaien veel trager en zijn rustgevender. De zichtbaarheid en landschappelijke impact is onmiskenbaar, dit dient echter niet per definitie als hinderlijk beschouwd worden. De windturbines worden geclusterd opgesteld evenwijdig en aansluitend bij de autosnelweg, die hier een ruimtelijk structurerende as vormt. De waarneembaarheid van deze autosnelweg in het landschap wordt vergroot. Door de beperkte onderlinge afstand tussen beide windturbines wordt een duidelijke ruimtelijke eenheid beoogt.
- Er zal inderdaad bijkomende impact ontstaan door de bebakening die moet voorzien worden om de veiligheid van het luchtverkeer te garanderen. Omdat de gewestplanbestemming 'gewoon' agrarisch gebied is (en niet 'landschappelijk

- waardevol') en rekening houdend met het versnipperd landschap kan bebakening niet als doorslaggevend argument beschouwd worden om de vergunning te weigeren.
- Er is aangetoond dat (de slagschaduw veroorzaakt door) windturbines geen aantoonbare impact hebben op de groei van gewassen.
- Psychologische hinder, veroorzaakt door windturbines, is moeilijk aantoonbaar. Dit kan niet objectief beoordeeld worden, aangezien de impact van de turbines op het leven van de omwonenden samenhangt van de perceptie door de omwonenden.
 In elk geval worden voor dit project alle mogelijke effecten die een eventuele impact kunnen hebben op leefkwaliteit zo veel mogelijk geremedieerd. Hiervoor wordt verder verwezen naar bovenstaande beoordelingen met betrekking tot veiligheidsaspecten, geluid, slagschaduw en gezondheid.

Veiligheid

Moderne gecertificeerde windturbines zijn veilig. Toch bestaan er risico's waarmee rekening gehouden moet worden bij de inplanting. Enerzijds is er de mogelijkheid dat de mast, de gondel, een wiek of een onderdeel van de turbine faalt, en anderzijds bestaat er het risico van ijsworp. Voor een windturbine die representatief is voor de meeste grootschalige windturbines die momenteel geplaatst worden blijkt dat de risico's in elk geval aanvaardbaar zijn bij afstanden van ongeveer 150m tot gebieden met woonfunctie.

Wiekoverdraai over de weg dient ten allen tijde vermeden te worden. Dit kan eventueel door bij bepaalde windrichtingen de wieken stil te leggen of door het verder plaatsen van de windmolens ten opzichte van de openbare weg.

De veiligheid heeft te maken met de exploitatie op zich van de windturbines en is dus niet van stedenbouwkundige aard. Voor verder gedetailleerd onderzoek en evaluatie van het aspect veiligheid (mbt rotorbreuk, wiekprojectie, mastbreuk, ijsvorming, ijsafwerping,...) dient verwezen te worden naar de procedure in het kader van de milieuvergunningsaanvraag.

 Bijkomende impact op de verkeersveiligheid, door de aanwezigheid van windturbines naast de snelweg, is niet of nauwelijks aanwezig. Er zijn een aantal factoren aanwijsbaar die een beperkte impact op het verkeer kunnen hebben (lichtflitsen, rukwinden, schrikeffecten) maar deze geven geen aanleiding om van een extra risico voor het verkeer te spreken.

Gezien de grote zichtbaarheid van de windturbines kunnen autobestuurders eventuele hinder al van op afstand inschatten, er bestaat geen gevaar voor afleiding en na verloop van tijd ontstaat 'gewenning' aan het gewijzigde landschapsbeeld ter hoogte van het windturbinepark. Als

Natuur

Er bevinden zich geen habitatrichtlijngebieden, vogelrichtlijngebieden of VEN-gebieden inde nabijheid van de geplande windturbines. De percelen zijn volgens de biologische waarderingskaart gekarteerd als biologisch minder waardevol. Voor de oprichting van de turbines werd door Anteagroup een natuurtoets opgesteld. Hierin werd het effect op fauna en flora-elementen onderzocht. De focus van het onderzoek lag voornamelijk op impact op bosvogels en vleermuizen. Uit de natuurtoets kan afgeleid worden dat de impact op avifauna en flora-elementen zeer beperkt zal zijn. Significante impact is uitgesloten. In het advies dat het agentschap voor Natuur en Bos uitbracht in het kader van de milieuvergunningsaanvraag wordt deze conclusie gevolgd.

In de natuurimpactstudie werden een aantal milderende maatregelen gesuggereerd om de natuurimpact tijdens de constructiefase zoveel mogelijk te beperken. Zo wordt voorgesteld om geen werkzaamheden uit te voeren tijdens het broedseizoen om geen impact te hebben op de in het bos of in de dreven broedende vogels. Ook kan de gewone

landbouwpraktijk best zo lang mogelijk doorgaan om te vermijden dat percelen bepaalde tijd braak komen te liggen en er zich pioniersvegetatie vestigt of akkervogels gaan broeden. Verder wordt gesteld dat de bestaande bomenrijen langs de Herderinnendreef en de Cijnsdreef niet mogen beschadigd worden. Er mag daarom geen toegang genomen worden langs deze wegen in functie van aanleg en onderhoud van het windturbinepark. Deze opmerkingen worden als vergunningsvoorwaarden opgelegd. Door deze maatregelen wordt het gevaar op aanvaringen redelijkerwijze uitgesloten.

In de aanvraag wordt inderdaad niet opgenomen wat er zal gebeuren met de turbines als ze aan het einde van hun levensduur zijn. Het lijkt logisch dat de turbines ontmanteld worden na de buitendienststelling ervan. In de vergunningsvoorwaarden wordt daarom sloopplicht na een negatieve revisie opgelegd. Er dient daarbij maximaal gekeken te worden naar recuperatie of recyclage van de gebruikte materialen. De bouwplaats dient volledig terug vrijgemaakt te worden.

Waardevermindering en economisch verlies

 Waardevermindering van een eigendom en/of inkomstenverlies als gevolg van de aanwezigheid van windturbines In de omgeving is eerder een subjectieve appreciatiefactor die niet handelt over ruimtelijke en stedenbouwkundige aanvaardbaarheid van de voorliggende aanvraag.

Gezondheid

- Wanneer windturbines worden geplaatst bestaat de bezorgdheid dat deze schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid. Vooral het geluid dat de windmolens maken zou invloed kunnen hebben op de gezondheid. Het gaat dan om migraine, verstoring van de slaap en verstoring van het evenwichtsorgaan. De risico's voor de gezondheid nabij windturbines zijn echter niet onomstotelijk bewezen. Door de nabijheid van de autosnelweg is er bovendien nu reeds heel wat omgevingsgeluid. Een rapport van de Hoge Gezondheidsraad van juni 2013 stelde dat het onwaarschijnlijk is dat moderne windturbines behalve hinder en eventueel slaapverstoring een directe weerslag hebben op de gezondheid en het welzijn. Dat wordt bevestigd door een grootschalig onderzoek van de Australische National Health and Medical Research Council dat meer dan 3.000 wetenschappelijke studies over windturbines analyseerde (Evidente on Wind Farms and Human Health, NHMRC February 2015).
- De bestaande richtlijnen en afwegingskaders voor de inplanting van windmolens gaan, naast een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en doordachte inplanting, uit van het beperken en/of uitsluiten van mogelijke hinder en/of effecten op de gezondheid. Het project dient steeds te voldoen aan de voorwaarden inzake geluid gesteld in de omzendbrief R0/2014/02 en de sectorale milieuvoorwaarden (VLAREM). Net als in de milieuvergunning wordt ook in deze stedenbouwkundige vergunning hiervoor een vergunningsvoorwaarde opgenomen.

Communicatie

- Het verplichte openbaar onderzoek is volgens de wettelijke regels gevoerd. Over andere informele aspecten inzake communicatie kan ik geen uitspraak doen. Communicatie is ook geen stedenbouwkundig aspect.
- Wel stel ik vast dat Aspiravi op haar website duidelijke info geeft over al haar projecten en een informatie-zitdag georganiseerd heeft. Er werden heel wat bezwaren en opmerkingen ingediend waaruit toch blijkt dat het project in de omgeving goed bekend is.

Er kan besloten worden dat de bezwaren grotendeels ongegrond zijn. Sommige bezwaren geven aanleiding tot het formuleren van passende vergunningsvoorwaarden.

. . .

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

De windmolens staan in niet overstromingsgevoelig gebied.

De verharde oppervlakte (permanente toegangswegen en platform) bedraagt per windturbine ca. 2500 m2 en bestaat volledig uit waterdoorlatende materialen.

De funderingen van de turbines nemen geen groot oppervlak in en de toegangswegen naar de turbines en werfplatforms, zijn permeabel (steenslag) zodat het water kan infiltreren. De windturbines worden ingeplant in agrarisch gebied. Het aflopend water kan infiltreren op de omliggende terreinen.

De middenspanningscabines hebben een beperkte oppervlakte. Het pad dat rondom wordt aangelegd wordt voorzien in rolgrind zodat hier infiltratie van het opgevangen hemelwater mogelijk is.

De aanvraag is conform met de gewestelijke hemelwaterverordening omdat al het hemelwater op natuurlijke wijze op eigen terrein in de bodem infiltreert.

Om de aanleg van een tijdelijke werfweg naar WT-01 mogelijk te maken wordt de langsgracht langs de autosnelweg tijdelijk ingebuisd over een lengte van 27m. Ter hoogte van de Bergenstraat / Hertog van Klevestraat worden bovendien permanente inbuizingen van grachten voorzien over een lengte van 12m en 20m. De lengte van deze inbuizingen wijkt af van de normen die worden opgelegd in de provinciale verordening, maar zijn verantwoord om de sites voor zwaar vervoer bereikbaar te maken. Om nadelige effecten op het watersysteem door een verminderde infiltratie van hemelwater te milderen dient gebruik gemaakt te worden van geperforeerde buizen. Dit wordt vergunningsvoorwaarde opgelegd. Ook dient de diameter van de buizen te worden aangepast aan de norm die werd opgelegd in de provinciale verordening nl. min. 0 400mm.

Uit enkele bezwaren blijkt er vrees te bestaan dat de waterhuishouding van heel wat landbouwgronden zal worden verstoord. Deze vrees is ongegrond. Bestaande drainagebuizen dienen uiteraard te worden behouden of er dient door de bouwheer een volwaardig alternatief te worden gerealiseerd. Dit wordt als vergunningsvoorwaarde opgenomen.

Er kan besloten worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt ten aanzien van de waterhuishouding, mits het naleven van de vergunningsvoorwaarden in verband met de overwelving van de baangrachten, waardoor ook gegarandeerd wordt dat de aanvraag voldoet aan de provinciale verordening baangrachten, en mits de bestaande drainagebuizen worden behouden of door een volwaardig alternatief worden vervangen.

MILIEUTOETS

Het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage bepaalt in bijlage II de

categorieën van projecten die overeenkomstig artikel 4.3.2, § 2 en § 3, van het decreet aan de project-m.e.r. worden onderworpen, maar waarvoor de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot ontheffing kan indienen. Windenergieprojecten vallen onder bijlage II, meer bepaald onder categorie "3 Energiebedrijven", subcategorie "i) Installaties voor het opwekken van elektriciteit door middel van windenergie als de activiteit betrekking heeft op:

- twintig windturbines of meer;
- vier windturbines of meer, die een aanzienlijke invloed hebben of kunnen hebben op een bijzonder beschermd gebied.

Dit is hier niet het geval.

Windturbineprojecten die niet onder bijlage II vallen, vallen onder bijlage III van het projectm.e.r.-besluit.

Bij de vergunningsaanvraag (in de lokalisatienota) werd een project-m.e.r.-screeningsnota (PrMS).

Zowat elk project heeft milieueffecten. Enkel voor de projecten met aanzienlijke milieueffecten moet een milieueffectrapport worden opgemaakt. Rekening houdende met de aard van het project, de ruimtelijke context en de relatie tot de omgeving, waarbij geen aanzienlijke effecten op kwetsbare gebieden te verwachten zijn, kan geconcludeerd worden dat er ten gevolge van het project geen aanzienlijke milieugevolgen te verwachten zijn. Een project-MER is bijgevolg niet nodig.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling — als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

Functionele inpasbaarheid

De aanvraag is niet verenigbaar met de gewestplanbestemming want de aanvraag staat niet in functie van agrarische of para-agrarische activiteit.

Art. 4.4.9. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening maakt het mogelijk dat in agrarisch gebied windturbineprojecten worden vergund. Voorwaarde hierbij is dat het om projecten gaat met een beperkte impact zodat de algemene bestemming niet in het gedrang wordt gebracht.

In het dossier wordt aangetoond dat de impact op het landbouwgebruik ter plaatse louter gegenereerd wordt door de grondinname door de plaatsing van de windturbines zelf, door de werkzones, de permanente wegenis en de plaatsing van middenspanningscabines. Bij het ontwerp van deze constructies werd duidelijk rekening gehouden met het vermijden van versnippering van de landbouwgrond. Al bij al gaat het om een relatief beperkte terreininname, zodat kan gesteld worden dat de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang gebracht wordt.

Behalve de feitelijke grondinname is er quasi geen andere vorm van verstoring van de agrarische uitbatingsmogelijkheden.

Door windturbines zoveel als mogelijk te bundelen wordt het behoud van de nog resterende open ruimte in het sterk verstedelijkte Vlaanderen gegarandeerd en wordt een optimalisatie van de windenergieopwekking beoogd. Volgens de omzendbrief R0/2014/02 betreffende het afwegingskader en randvoorwaarden voor de oprichting van windturbines wordt vanaf drie windturbines van een cluster gesproken. In voorliggende aanvraag worden 2 windturbines voorzien. Toch is de aanvraag ruimtelijk aanvaardbaar. In de lokalisatienota wordt immers aangegeven hoe het project de betreffende projectzone maximaal benut,

rekening houdend met de ruimtelijke en landschappelijke mogelijkheden, met de technische randvoorwaarden en de milieuvoorwaarden. De realisatie van een 3⁰ windturbine is hier niet mogelijk.

De windturbines liggen op korte afstand van het Plaisiersbos. Dit is volgens de omzendbrief R012014/02 "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de oprichting van windturbines" geen probleem. De omvang van het project mag de structuur en de essentiële functies van de randstedelijke gebieden of het buitengebied niet aantasten. Dit betekent dat de oprichting van windturbines of een windturbinepark in het buitengebied wel kan in of nabij een bos en nabij een natuurgebied met eerder beperkte natuurwaarde, maar in principe moet worden vermeden in gebieden met een (potentieel) belang voor speciale beschermingszones. Dit is hier niet het geval. Er bevinden zich geen habitatrichtlijngebieden, vogelrichtlijngebieden of VEN-gebieden in de nabijheid van de geplande windturbines. De percelen zijn volgens de biologische waarderingskaart gekarteerd als biologisch minder waardevol. Voor de oprichting van de turbines werd door Anteagroup een natuurtoets opgesteld. Hierin werd het effect op fauna en flora-elementen onderzocht. De focus van het onderzoek lag voornamelijk op impact op bosvogels en vleermuizen. Uit de natuurtoets kan afgeleid worden dat de impact op avifauna en floraelementen zeer beperkt zal zijn. Significante impact is uitgesloten. In het advies dat het agentschap voor Natuur en Bos uitbracht in het kader van de rnilieuvergunningsaanvraag wordt deze conclusie gevolgd. Er is dus geen functionele onverenigbaarheid met _het nabijgelegen natuurgebied Plaisiersbos. Door het opnemen van de milderende maatregelen uit de natuurimpactstudie als vergunningsvoorwaarden wordt het gevaar op aanvaringen redelijkerwijze uitgesloten.

De windturbines worden effectief gebundeld met de autosnelweg. Het vlakbijgelegen Plaisiersbos draagt er als middenschalig landschapselement ook toe bij dat de turbines aansluiten bij de schaal en de opbouw van het landschap en er slechts beperkt sprake is van aantasting van het reeds versnipperde landschap.

Mobiliteitsimpact

De windturbines creëren nauwelijks mobilteitsimpact. Ze zijn bovendien goed bereikbaar voor vrachtwagens vanaf de autosnelweg.

Schaal

De schaal van de windturbines staat in verhouding met de grootschaligheid van de autosnelweg waarmee gebundeld wordt. Tevens valt op dat de turbines ingeplant worden in een plaatselijk vrij grote landschapskamer tussen de autosnelweg, het bos, de Cijnsdreef en de Bergenstraat / Hertog van Klevestraat. Deze landschapskamer meet ongeveer 200m x 1200 m. Deze ruimte verdraagt de geplande ruimtelijke ingreep.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

De terreininname blijft relatief beperkt. Windturbines zelf zijn enkel puntinnames op de bodem. De werkvlakken zijn ook beperkt tot het strikt noodzakelijke.

In de lokalisatienota wordt aangegeven hoe het project de betreffende projectzone maximaal benut, rekening houdend met de ruimtelijke en landschappelijke mogelijkheden, met de technische randvoorwaarden en de milieuvoorwaarden. Een 3^e windturbine is niet mogelijk.

Visueel-vormelijke elementen

De omgeving is landschappelijk versnipperd, en dit vooral door de hier markant aanwezige autosnelweg (met op- en afritteninfrastructuur en autosnelwegbruggen maar ook door de

versnipperde bebouwing en de nabijheid van verschillende kernen en gehuchten (Veldegem, Sijslo, Ruddervoorde, Baliebrugge, Westkant). Er is hier geen sprake van een open en weids landschap.

De windturbines worden door de parallelle opstelling en korte afstand tot de autosnelweg effectief gebundeld aan deze ruimtelijk markante infrastructuur. Door de oordeelkundige opstelling van de turbines, in overeenstemming met de langgerekte vorm van de parallel aan de autosnelweg liggende landschapskamer is deze opstelling in overeenstemming met de goede plaatselijke aanleg.

Er werd geopteerd voor een type turbine met drie wieken die zullen draaien bij een laag toerental. Traag draaiende turbines worden als statiger en minder storend ervaren dan de snel draaiende. De toren is van het volle type (buismast) en is in staal of beton uitgevoerd. De standaardkleur van de turbines is gebroken wit/grijs, passende in de omgeving. De basis wordt in verschillende groene kleurschakeringen uitgevoerd zodat de turbines zich maximaal integreren in het aanwezige groen. Om dit effect te garanderen wordt een vergunningsvoorwaarde opgelegd. Door de aanwezige opgaande beplantingen in de nabije omgeving worden de turbines ook deels aan het zicht onttrokken. Het is niet wenselijk om belettering en reclame aan te brengen op de windturbines. Dit zou de aanwezigheid van de windturbines versterken. Er wordt hiervoor een vergunningsvoorwaarde opgenomen.

Cultuurhistorische aspecten

Uit het advies van Onroerend Erfgoed blijkt dat er geen negatieve impact zal zijn inzake archeologie. De impact op beschermd erfgoed wordt gemilderd door bestaand opgaand groen. Er zijn in de nabije omgeving geen beschermde landschappen.

Het bodemreliëf

Er is geen impact na de uitvoering van de werken.

• Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen Windturbines kunnen typisch potentieel hinderlijk zijn voor de aspecten geluid en slagschaduw. Ook veiligheid is een issue. Voor al deze aspecten werden studies uitgevoerd:

Er werd een <u>geluidsstudie</u> uitgevoerd (door Acoustical Engineering) en bij de lokalisatienota gevoegd. Uit deze studie blijkt dat er door het hoog oorspronkelijk omgevingsgeluid (vooral veroorzaakt door de autosnelweg) overdag en 's avonds geen overschrijding zal zijn van de normen. 's Nachts zal eventueel in gereduceerde mode moeten geëxploiteerd worden om conform de normen te kunnen uitbaten. Voor verder gedetailleerd onderzoek en evaluatie van het aspect geluidshinder dient verwezen te worden naar de milieuvergunning die werd verleend en waarin mitigerende maatregelen werden opgelegd.

Het project dient steeds te voldoen aan de voorwaarden inzake geluid gesteld in de omzendbrief R0/2014/02 en de sectorale milieuvoorwaarden (VLAREM).

Er werd ook een uitgebreide <u>slagschaduwstudie</u> uitgevoerd (door SGS) en bij de lokalisatienota gevoegd.

Uit deze studie blijkt dat voor een aantal woningen de te verwachten slagschaduw hoger ligt dan de normen. De exploitant is bereid de nodige remediërende maatregelen te nemen zodat kan geëxploiteerd worden met respect voor de vigerende slagschaduwnormen. De naleving ervan wordt als vergunningsvoorwaarde Opgenomen.

Alle veiligheidsaspecten van het voorgenomen project worden toegelicht in de veiligheidsstudie die (door SGS) werd uitgevoerd. De windturbines zullen gecertificeerd zijn

volgens de IEC-normering of gelijkwaardig. In de veiligheidsstudie werden de maximale risicocontouren vastgelegd voor externe personen, de woonfunctie en kwetsbare locaties. Met betrekking tot deze hinder- en veiligheidsaspecten verwijs ik ook naar de positieve evaluatie van de milieuvergunningsaanvraag, waarin deze aspecten ook ruim aan bod komen.

Gelet op de uitgebrachte adviezen. Aan de meeste opmerkingen kan tegemoet gekomen worden door opnemen van vergunningsvoorwaarden.

Gelet op de evaluatie van de bezwaren die gerezen zijn tijdens het openbaar onderzoek. Aan de gegronde opmerkingen kan tegemoet gekomen worden door het opnemen van vergunningsvoorwaarden.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving. ..."

Dit is de bestreden beslissing.

Ook het college van burgemeester en schepenen van Oostkamp vordert met een aangetekende brief van 7 maart 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1516/RvVb/0418/SA.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij voor zover zij haar belang ontleent aan een doorkruising van haar ruimtelijk beleid. De verwerende partij betwist niet het belang van de verzoekende partij op grond van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 7° VCRO.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft de hoogdringendheid van haar vordering als volgt:

"

Vooreerst is het zo dat de uitvoering van het bouwproject de tenuitvoerlegging impliceert van de bestreden beslissing die onder meer gesteund is op gebrekkige studies terzake de te beoordelen hinderaspecten. Zo heeft verzoekende partij pertinente opmerkingen gemaakt ten aanzien van de geluidsstudie in het bouwaanvraagdossier, en heeft verwerende partij hierop niets geantwoord in de bestreden beslissing. Ten aanzien van de problematiek van de slagschaduw, door verwerende partij in de bestreden beslissing aangewezen als een typische hinder verbonden aan windturbines, is er geen enkele concrete mitigerende maatregel opgenomen met alle gevolgen van dien voor de onmiddellijke omwonenden. Wat betreft het aspect van de veiligheid wordt zelfs abstractie gemaakt van een aan de bouwsite palend speelbos alwaar van zonsopgang tot zonsondergang kinderen en volwassenen aanwezig zijn. Verwerende partij heeft totaal geen zicht op de impact dat zijn beslissing kan teweegbrengen op de onmiddellijke omgeving en de aldaar wonenden

Vervolgens is het zo dat op onvoldoende wijze de impact van de windturbines op het bestaande landschap en het aanpalend natuurgebied PLAISIERBOS in overweging is genomen bij het nemen van de bestreden beslissing. De opmerkingen dienaangaande vanwege verzoekende partij in zijn ongunstig advies zijn onvoldoende tot niet ontmoet in de bestreden beslissing. Verwerende partij blijkt, zoals omstandig in de middelen uitgewerkt, bijzonder onzorgvuldig te werk te zijn gegaan bij het nemen van de bestreden beslissing

Tot slot blijkt uit de vele bezwaarschriften dat het vergunde bouwproject op gemeentelijk niveau geen enkel draagvlak heeft en dat NV ASPIRAVI niets wezenlijks heeft ondernomen om een dergelijk draagvlak te creëren. Dat dit gebrek aan draagvlakvorming op de twee niveau's is te situeren, zowel op het niveau van de lokale en gemeentelijke overheid als op het niveau van de inwoners.

Gezien de hiervoor geschetste gronden van spoedeisendheid is de vordering tot schorsing van de bestreden beslissing dan ook gegrond.
..."

2

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

" . . .

Verzoekende partij legt geen enkel stuk voor om de beweerde hoogdringendheid te staven. Evenmin zijn de voorgebrachte elementen persoonlijk van aard. Verzoekende partij houdt zelfs niet voor dat de vermeende nadelige gevolgen haar persoonlijk treffen.

In eerste instantie beroept verzoekende partij zich op de onwettigheid van het bestreden besluit omwille van onder meer 'gebrekkige studies'. Op zich heeft dat niets met hoogdringendheid te maken maar enkel en alleen met de grond van de zaak. Er anders

over oordelen zou impliceren dat elke (vermeende) onwettigheid automatisch ook een schorsing zou verantwoorden.

In tweede instantie wijst verzoekende partij naar de impact op het landschap en het Plaisierbos. Andermaal geeft zij niet aan in welke mate die impact haar persoonlijk zou treffen. Verzoekende partij ziet of hoort die windturbines niet...

In derde instantie werpt verzoekende partij op dat er voor het project bij de bevolking geen draagvlak is. Dit bewijst dat huidig verzoekschrift enkel dient om als politieke overheid de bevolking te sussen.

Het is niet omdat 'men' niet akkoord is met een beslissing dat deze bij hoogdringendheid moet geschorst worden. Elkeen die een vordering voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen instelt, is niet akkoord met een beslissing. Moeten deze dan allemaal automatisch geschorst worden?

In elk geval blijkt uit geen enkel stuk dat Aspiravi onmiddellijk de uitvoering van de werken zal aanvatten.

Verzoekende partij kan derhalve het doorlopen van de gewone vernietigingsprocedure afwachten.

..."

3. De tussenkomende partij voegt hier nog het volgende aan toe:

"...

Verzoekster haalt geen enkel element aan waaruit enige hoogdringendheid zou blijken.

Verzoekster laat uitschijnen dat verwerende partij onvoldoende zou stilgestaan hebben bij bepaalde hinderaspecten, en dat de beslissing zou steunen op een onzorgvuldige voorbereiding.

<u>Uw Raad heeft in eerdere rechtspraak evenwel steeds benadrukt dat de mogelijke</u> onwettigheid van de bestreden beslissing (quod non) op zich geen element is waaruit hoogdringendheid of een MTHEN in hoofde van de verzoekende partij kan afgeleid worden (zie, met talrijke verwijzingen, A. MAES, Raad voor Vergunningsbetwistingen. Leidraad bij de procedure en overzicht van rechtspraak, Brugge, Vanden Broele, 2015, 107-108).

. . .

Bovendien wordt door de verzoekende partij niet concreet aannemelijk gemaakt dat er effectief sprake zou zijn van een onzorgvuldig onderzoek door verwerende partij (quod non). De uiteenzetting uit het verzoekschrift is op dat vlak bijzonder summier. Het loutere feit dat verzoekster een ongunstig advies heeft verstrekt, betekent uiteraard niet dat de bestreden beslissing, die dit advies weerlegt, onzorgvuldig tot stand zou gekomen zijn. De Raad van State wijst erop dat een verzoeker die beweert dat de exploitatie van windturbines gepaard zal gaan met ernstige hinder en/of veiligheidsrisico's, die beweerde hinder en/of risico's concreet aannemelijk moet maken (RvS, nr. 213.773 van 9 juni 2011, Leurs). In dit geval ontbreekt elke concretisering van de beweerde nadelen.

In de beslissing wordt uitdrukkelijk ingegaan op de <u>hinderaspecten geluid en slagschaduw</u> en wordt vastgesteld dat de windturbines geen aanleiding zullen geven tot onaanvaardbare geluidshinder of slagschaduwhinder. Als vergunningsvoorwaarde wordt opgelegd dat de

sectorale normen uit Vlarem II inzake geluid en slagschaduw moeten gerespecteerd worden, waar nodig door het nemen van "preventieve en technische maatregelen". Daartoe zullen, waar nodig, reducties toegepast worden, conform de sectorale voorwaarden van Vlarem 11. Die beoordeling beantwoordt aan de beoordeling milieuvergunningverlenende overheid (zie de stukken 4, 5 en 9), zodat er geen enkele reden is om aan te nemen dat de windturbines overdreven geluidshinder of slagschaduwhinder zouden veroorzaken. De Raad van State neemt aan dat er geen sprake kan zijn van ernstige hinder wanneer in de vergunningsvoorwaarden wordt opgelegd dat windturbines in overeenstemming met de sectorale voorwaarden inzake slagschaduw en geluid geëxploiteerd worden (RvS nr. 220.846 van 2 oktober 2012, Valckenier e.a.).

Het is verder ook ten onrechte dat door de gemeente Zedelgem wordt aangevoerd dat in de aanvraag en in de bestreden beslissing geen rekening zou gehouden zijn met de aanwezigheid van een speelbos in het Plaisiersbos.

In de aanvraag werd wel degelijk rekening gehouden met de aanwezigheid van dit bos, dat evenwel op voldoende afstand is gelegen van het projectgebied (zie plan 4 bij de lokalisatienota). In de lokalisatienota werd uitdrukkelijk rekening gehouden met deze natuurzone en op blz. 19 van de lokalisatienota werd expliciet aangegeven dat de windturbines zullen ingeplant worden op een optimale en dus voldoende ruime afstand tot deze natuurzone (inplanting binnen deze zone was uiteraard geen optie; WT1 bevindt zich op ca. 67m, WT2 op ca. 55m van het Plaisiersbos). Bij de aanvraag werd een veiligheidsstudie gevoegd van een erkende VR-deskundige.

. . .

Er dient hierbij overigens opgemerkt te worden dat, in navolging van de nieuwe milieuvoorwaarden voor windturbines (zgn. Vlarem-trein 2011), windturbines steeds moeten gecertificeerd zijn volgens de veiligheidscriteria van de IEC 61400-norm of gelijkwaardig bij de bouw van de windturbine en daarnaast voorzien moeten zijn van een remsysteem, een onlinecontrolesysteem, een bliksembeveiligingssysteem en een ijsdetectiesysteem, voorwaarden waaraan de turbines in casu voldoen.

Door verzoekster werd in haar advies in het kader van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingeroepen dat SGS zou nagelaten hebben rekening te houden met het beweerd veiligheidsrisico dat de windturbines zouden stellen voor het zgn. "speelbos", gelegen naast de windturbines, deel uitmakend van het Plaisiersbos.

. . .

Om alle twijfel daarover weg te nemen, werd in opdracht van verzoekster tot tussenkomst een aanvullende veiligheidsstudie opgemaakt door SGS.

. . .

De GSA heeft met die aanvullende veiligheidsstudie, die slechts de bevestiging inhield van de eerdere veiligheidsstudie van SGS, rekening gehouden in de bestreden beslissing.

. . .

De beide aanvullende veiligheidsstudies van SGS van 10 november 2015 en 19 april 2016 bevestigen dus, voor zoveel als nodig, de initieel bij de aanvraag gevoegde veiligheidsstudie: de windturbines veroorzaken geen onaanvaardbaar veiligheidsrisico volgens het beleidskader dat in dat verband gehanteerd wordt, en dat, nogmaals, niet inhoudelijk bekritiseerd wordt door verzoekster.

. . .

Verder wordt ook aangevoerd dat verwerende partij niet zou stilgestaan hebben bij de <u>impact van de windturbines op het Plaisiersbos en op het bestaande landschap,</u> en dat er ook op dat vlak sprake zou zijn van een onzorgvuldige besluitvorming. Ook hier dient vastgesteld dat verzoekster de opportuniteit van de beslissing ter discussie stelt, aangezien

zij zich er in essentie over beklaagt dat haar advies niet werd gevolgd, maar geen concrete wettigheidskritiek formuleert, laat staan een element van hoogdringendheid ter onderbouwing van haar vordering tot schorsing. De inhoud van het verzoekschrift overstijgt het niveau van de zuivere beweringen niet.

...

Verzoekster beweert ten onrechte dat verzoekster tot tussenkomst geen inspanningen zou geleverd hebben om een voldoende draagvlak te creëren voor de aanvraag. Die inspanningen werden wél geleverd, hetgeen de GSA overigens bevestigd heeft in de bestreden beslissing. Inzonderheid kan verwezen worden naar pp. 11 en 12 van de lokalisatienota waarin wordt opgelijst aan wie en wanneer het windturbineproject werd voorgelegd (onder meer aan de gemeente Zedelgem, waarbij uitdrukkelijk wordt aangegeven dat de opmerkingen tijdens het overleg met de gemeente mee werden opgenomen in het aanvraagdossier), alsook naar pp. 34 en 35 van de lokalisatienota waarin wordt aangegeven hoe de aanvrager het project ging realiseren naar de buitenwereld, hetgeen ook is geschied. Zo heeft op 27 april 2015 een vooroverleg plaatsgevonden met de beide lokale besturen, en werd op 21 september 2015 een infozitdag georganiseerd voor de ruime omgeving. Er zijn dus wel degelijk heel wat inspanningen gedaan om een lokaal draagvlak te creëren. Hoe dan ook gaat het hier, opnieuw, niet om een ernstige kritiek of om een element dat de hoogdringendheid van de vordering zou kunnen aantonen. Uw Raad heeft reeds bevestigd dat het beweerd gebrek aan maatschappelijk draagvlak geen element is dat een rol kan of mag spelen bij de beoordeling van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning (RvVb nr. A/2014/0426 van 10 juni 2014, stad Beveren). Ook de Raad van State is die mening toegedaan (RvS nr. 231.519 van 11 juni 2015, NV W-Kracht).

De vordering tot schorsing dient bijgevolg te worden afgewezen wegens gebrek aan hoogdringendheid.

Reële hoogdringendheid kan overigens niet aan de orde zijn, want de plaatsing van de vergunde windturbines kan redelijkerwijze niet gerealiseerd worden binnen de eerste 12 maanden na afgifte van de vergunning. De turbines moeten immers eerst nog besteld worden, waarna er een minimumwachttermijn van negen maanden moet doorlopen worden vooraleer de windturbines effectief kunnen geleverd worden. Daarna volgen pas de plaatsing, een testfase en de effectieve ingebruikname, die alles samen ook meerdere maanden in beslag nemen. Alleen al deze vaststelling volstaat om het vermeend hoogdringend karakter van de vordering te ontkrachten.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige

gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

In hoofde van een bestuurlijke overheid, zoals de verzoekende partij, kan er maar sprake zijn van hoogdringendheid als de bestreden beslissing de uitvoering van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt of als de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2. De aanvraag betreft de bouw van twee windturbines, één op het grondgebied van de gemeente Oostkamp en één op het grondgebied van de gemeente Zedelgem.

De verzoekende partij voert aan dat de aanvraag gesteund is op gebrekkige studies inzake de beoordeling van de hinderaspecten. Volgens de verzoekende partij is de geluidstudie niet gebeurd volgens de regels van de kunst. Er zijn volgens de verzoekende partij geen mitigerende maatregelen genomen inzake slagschaduwhinder "met alle gevolgen van dien voor de onmiddellijke omwonenden".

De Raad merkt vooreerst op dat de uiteenzetting van redenen die aantonen dat een schorsing hoogdringend is, niet kan gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde *'rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen'* die de verzoekende partij desgevallend het vereiste belang bij de procedure verschaft.

In zoverre de verzoekende partij stelt dat de vergunning gebaseerd is op een gebrekkige geluidstudie en dat er slagschaduw zal optreden, verduidelijkt zij bovendien geenszins waaruit voor haar het persoonlijk karakter van deze nadelige gevolgen bestaat. In hoofde van een bestuurlijke overheid, zoals de verzoekende partij, kan er maar sprake zijn van hoogdringendheid als de bestreden beslissing de uitvoering van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt of als de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen.

De verzoekende partij verduidelijkt evenmin op grond van welke regelgeving zij zich in de plaats zou kunnen stellen van een omwonenden, die zelf geen annulatieberoep hebben ingesteld.

Daarenboven stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing als voorwaarde wordt opgelegd dat "Alle preventieve en technische maatregelen moeten genomen worden zodat eventuele slagschaduwhinder en geluidshinder onder de vigerende normen blijft".

De verzoekende partij toont aldus niet aan dat er sprake kan zijn van enig persoonlijk nadelig gevolg door slagschaduwhinder of geluidshinder, die bovendien van die aard zou zijn dat zulks een schorsingsvordering op grond van hoogdringendheid kan verantwoorden.

3. Wat de veiligheidsimpact op het nabijgelegen Plaisiersbos betreft, stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij geen afdoende beoordeling heeft gemaakt van de impact op de veiligheid van de vele bezoekers. Er is volgens de verzoekende partij volledig abstractie gemaakt van het

aanpalend speelbos dat druk gefrequenteerd wordt. Ter zitting benadrukt de verzoekende partij vooral dit veiligheidsaspect om de hoogdringendheid van de door haar ingestelde schorsingsvordering te staven.

Ingevolge artikel 135, §2 Nieuwe Gemeentewet rust op de gemeente de plicht om de veiligheid op haar grondgebied te waarborgen en aangepaste maatregelen te nemen inzake de gezondheid, de veiligheid en de rust op openbare wegen en plaatsen en in openbare gebouwen. Bijgevolg kan aangenomen worden dat de door de verzoekende partij aangekaarte veiligheidsproblematiek deel uitmaakt van haar overheidsopdracht. De verzoekende partij dient evenwel bijkomend aan te tonen dat de geschetste veiligheidsproblemen reëel zijn, hun oorzaak vinden in de bestreden beslissing en zulks de uitvoering van haar overheidstaak, *in casu* het waarborgen van de veiligheid op haar grondgebied, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt. De verzoekende partij kan zich hierbij niet beperken tot een loutere bewering zonder deze afdoende concreet te staven.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing verwijst naar de positieve evaluatie van de milieuvergunning waarin het veiligheidsaspect uitgebreid werd besproken. De tussenkomende partij verwijst tevens ook naar drie veiligheidsstudies waaruit blijkt dat zowel het plaatsgebonden risico als het groepsrisico van de geplande windturbines voldoen aan de criteria zoals bepaald in opdracht van het Vlaams Energieagentschap en zoals goedgekeurd door de Dienst Veiligheidsrapportering van het departement Leefmilieu-, Natuur- en Energiebeleid. De studies wijzen uit dat de geplande constructies geen onaanvaardbaar veiligheidsrisico inhouden.

De verzoekende partij brengt geen afdoende argumenten aan die kunnen wijzen op het tegendeel en in het bijzonder op een imminent veiligheidsrisico van die aard dat een schorsing van de vergunningsbeslissing zich om redenen van hoogdringendheid opdringt. De Raad merkt op dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift zelfs niet voorhoudt dat de tussenkomende partij binnenkort een aanvang zal maken met de bouw van de geplande constructies. De tussenkomende partij wijst in dat verband op de langdurige voorbereidende modaliteiten vooraleer zij tot effectieve plaatsing kan overgaan.

De verzoekende partij toont in deze omstandigheden niet aan dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

4.

De verzoekende partij stelt tenslotte dat uit de vele bezwaarschriften blijkt dat er op gemeentelijk niveau geen draagvlak bestaat voor de windmolens en dat de aanvrager niets heeft gedaan om enig draagvlak te creëren.

De Raad ziet niet in hoe een beweerdelijk gebrek aan draagvlak tot de schorsing van de bestreden beslissing kan leiden. De verzoekende partij verduidelijkt niet welk nadelig gevolg zij hierdoor ondervindt en hieruit kan de Raad ook geen element van hoogdringendheid afleiden.

5.

Er is niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv ASPIRAVI is ontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft.
- 2. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
- 3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 23 augustus 2016 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,	De voorzitter van de zevende kamer,
Chana GIELEN	Marc VAN ASCH